

Jeleń

To rącze i szlachetne zwierzę o wspaniałym porożu uchodzi za króla europejskich lasów. Opatrzność wyposażyła go w broń – poroże. Przy jego użyciu jeleń stacza liczne walki ze swymi rywalami. W walkach tych starożytność widziała obraz walki między światłością a ciemnością, między potęgami dobra i zła, a w rogach – obraz promieni świetlnych. Przez to jeleń stał się symbolem światłości. Prorok Habakuk w modlitwie uwielbienia używa wyrażenia „róg” w znaczeniu „promienie”. Jeleń był wyobrażeniem zwycięzcy, wybawiciela, obrońcy, przywódcy i przewodnika zmarłych. Świadczą o tym znaleziska jelenich poroży na starogermańskich cmentarzyskach. Ludy te uważały rogi za siedlisko siły przeciwdziałającej śmierci i nocy. Daniel z racji swej cętkowanej sierści był symbolem gwiazdzistego nieba. Dlatego też niekiedy zwycięstwo światła nad nocą i potęgami ciemności przedstawia się jako pożeranie daniela lub młodej sarny przez lwa lub gryfa – symbole światła. Biały jeleń z promieniującym krzyżem wśród poroża jest symbolem wezwania łaski Bożej. Wiele miejsc z Pisma Świętego mówiących o jeleniu lub łani, nawet jeżeli opisują naturalne zjawiska, Ojcowie Kościoła odnoszą do Chrystusa lub wyznawców. Święty Augustyn mówi o jeleniu jako symbolu poszukiwania Boga i wzajemnej pomocy. Jelenie, płynąc w stadzie, tworzą łańcuch, w czym Ojcowie Kościoła upatrywali symbol chrześcijańskiej gotowości niesienia sobie nawzajem pomocy. Natomiast jelenie pijące u źródła są symbolem chrztu oraz wyrazem tęsknoty za źródłem życia obecnego w świętej Eucharystii.